

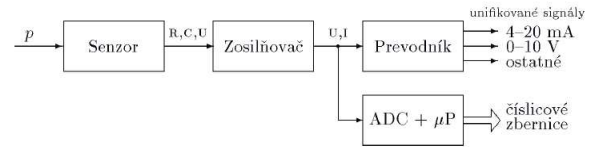
Spracovanie signálu zo snímačov.

RICHARD BALOGH

Katedra automatizácie a regulácie FEI STU,
Ilkovičova 3, 812 19 Bratislava,
e-mail: balogh@elf.stuba.sk

Všeobecná schéma snímača.

Senzory

Aktívne – pôsobením meranej fyzikálnej veličiny generujú elektrický signál, ktorý stačí len zosilniť, pričom nepotrebuje zvláštny zdroj energie. Využívajú javy: elektromagnetická indukcia, Hallov jav, termoelektrický jav (Peltierov), piezoelektrický jav, fotoelektrický jav.

Pasívne – musíme vybudíť externým zdrojom, až potom sa mení nejaký parameter, ktorý vieme upraviť a zosilniť ($\Delta x \rightarrow \Delta R, \Delta L, \Delta C, \dots$).

V angloamerickej literatúre sa označujú presne naopak – pasívny senzor je preto pasívny, lebo nepotrebuje aktívne budenie.

Spojité odporové snímače

- Odporové (potenciometrické) snímače so spojitým výstupným signálom patria do skupiny **pasívnych meracích prvkov** a sú vhodné na priame meranie, napr. **polohy prvkov** mechanickej zostavy alebo **na meranie neelektrických veličín**, ktoré sa dajú transformovať na zmenu polohy, čiže na posunutie

Konštrukčné riešenia odporových snímačov polohy s kruhovou dráhou

- potenciometer s jedným odporovým vodičom
- odporový vodič navinutý na nosnej podložke
- stupňovitá odporová dráha
- odporová dráha tvorená elektrolytom

Príklady automotive

E-GasThrottling Device

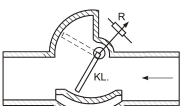
Pedal Sensor

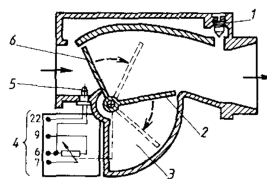
Gear Selection Sensor

Príklad potenciometrického snímača polohy v automobile

X

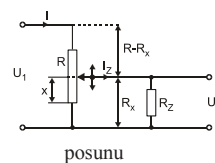
Klappkový snímač množstva nasávaného vzduchu

$Q = f(\Delta p, \text{polohy klapky})$

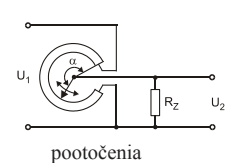
Poloha plynového pedálu

Schémy zapojenia potenciometrických snímačov

polohy

posunu

pootočenia

Pre nezaťaženy potenciometer platí $U_2 = k \cdot x$, resp. $U_2 = k \cdot \alpha$

pričom konštanta úmernosti k je určená pomerom $k = \frac{U_{2max}}{x_{max}} = \frac{U_{2max}}{\alpha_{max}}$

Podmienky:

- stabilné a konštantné napájanie
- prúd nesmie senzor ohrievať
- následný obvod impedančne prispôsobený

X

Zaťažovacia konštanta

Zaťažovacia konštanta D [$W.K^{-1}$] predstavuje príkon P , potrebný k ohriatiu senzora o teplotu $\Delta\vartheta = 1K$ nad teplotu okolitého prostredia.

Max. hodnota meracieho prúdu

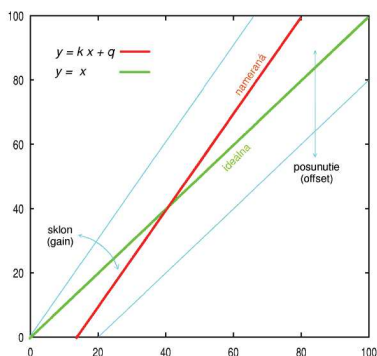
$$I_{dov} = \sqrt{\frac{\Delta\vartheta_{max} D}{R}} \quad [W.K^{-1}]$$

Prístroj	R_{vst}	I_{vst}
Deprézsky voltmeter	$2 \cdot 10^3 \Omega$	$50 \mu A$
Avomet	$5 \cdot 10^3 \Omega$	$20 \mu A$
Elektronický voltmeter	$10^5 \Omega$	
Elektrónkový voltmeter	$10^7 \Omega$	
Digitálny multimeter	$10^7 \Omega$	
pH meter	$10^{12} \Omega$	
Prístrojový OZ	$10^9 \Omega$	10 nA
FET OZ	$10^{12} \Omega$	40 pA

Požiadavky na zosilňovač

- diferenciálny zosilňovač
- symetria
- vysoký R_{vst}
- linearita
- vysoké CMRR
- nezávislé nastavenie K , q

Nastavovanie K a q

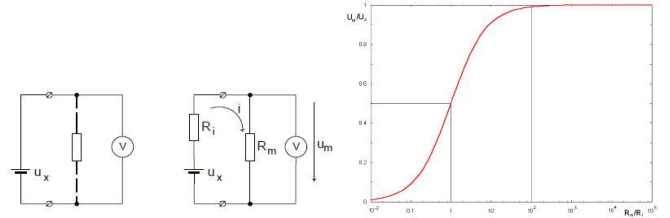

Aktívne snímače – napätie

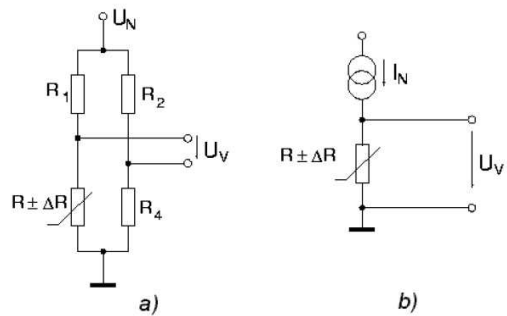
Príklad: termočlánok, pH sondy, ORP sondy, fotočlánky.

Napätia bývajú rádu μV , resp. mV .

Problém: zaťažiteľnosť. $R_{vst} > 10^9 \Omega$

Vyhodnotenie odporových snímačov

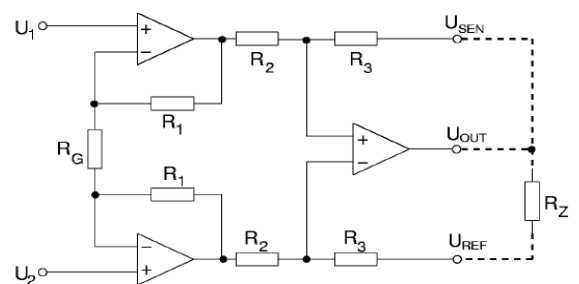

Wheatstonov mostik (a) a priamy prevod na napätie (b).

$$U_v = U_N \left(\frac{R \pm \Delta R}{2R \pm \Delta R} - \frac{1}{2} \right) \quad U_v = I_N (R \pm \Delta R)$$

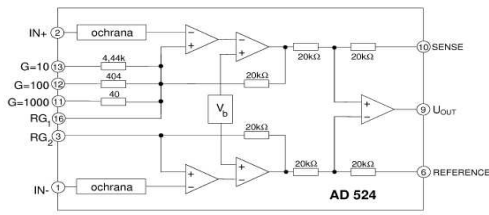
Klasický prístrojový zosilňovač

$$U_v = K(u_1 - u_2) = K u_1 - K u_2$$

Integrovaný obvod AD 524

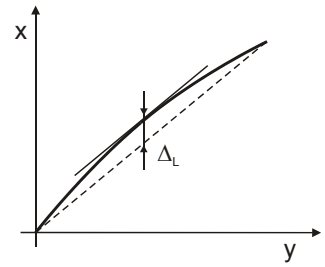
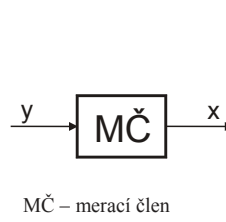
Analog Devices, TESLA (MAC524), a pod.

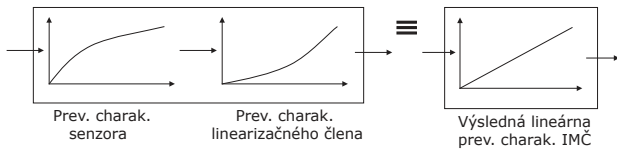
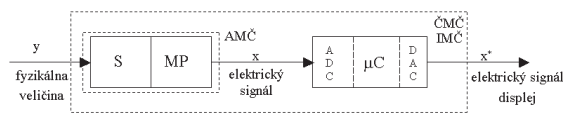
Nelinearita	0,003%	Zosilnenie	1, 10, 100, 1000, A
CMRR	120 dB	Offset	50 μ V
Drift	0,5 μ V/ $^{\circ}$ C	Šum	0,3 μ V p-p
I vst	50 nA	R vst	10 ⁹ Ω

Ochrana vstupov (max. 3 mA pre \pm 36 V). Puzdro DIL 16

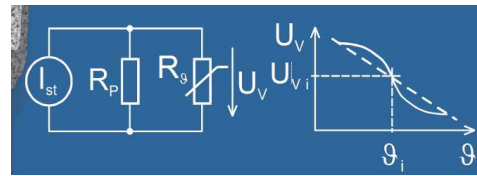
Chyba linearity

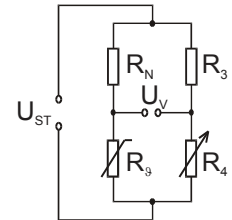
Linearizácia prevodovej charakteristiky snímača

Linearizácia paralelným zapojením

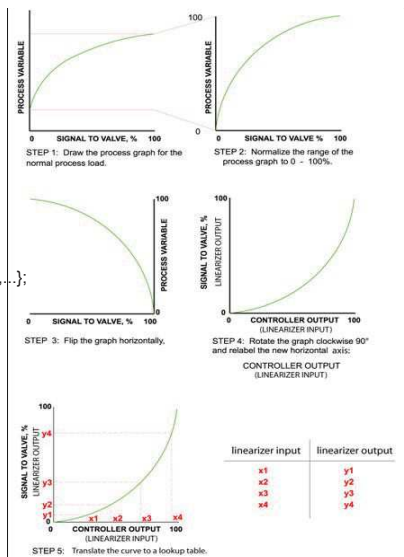

Linearizácia sériovo-paralelným zapojením

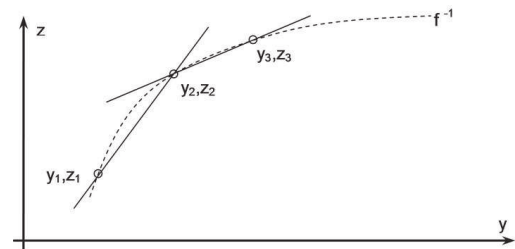

Linearizácia tabuľkou

```
#include <avr/pgmspace.h>
const PROGMEM int table[] = {11,12,15,...};
```

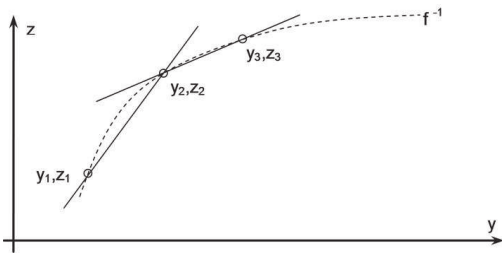

Linearizácia po častiach lin.


```
if (adcValue > y1) && (adcValue <= y2)
    z = k2 * adcValue + q2;
return(y)
```

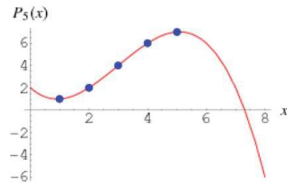
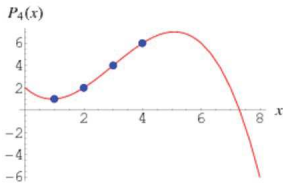
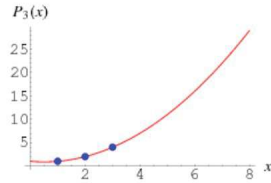
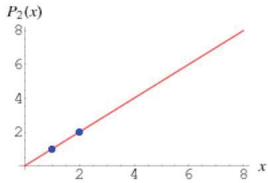
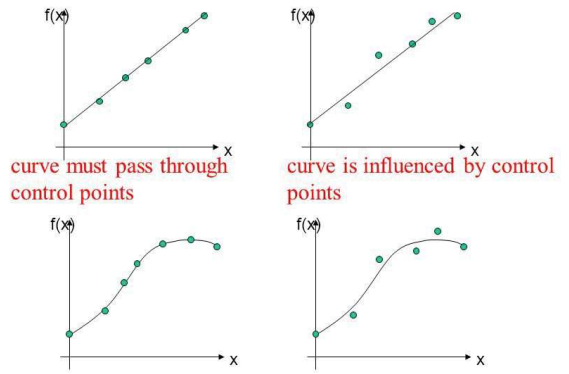
Linearizácia po častiach lin.


```

if (adcValue > y1) && (adcValue <= y2)
    z = k2 & adcValue + q2;
return(y)
    
```

Interpolation vs approximation

The Lagrange interpolating polynomial is the polynomial $P(x)$ of degree $\leq (n - 1)$ that passes through the n points $(x_1, y_1 = f(x_1)), (x_2, y_2 = f(x_2)), \dots, (x_n, y_n = f(x_n))$, and is given by

$$P(x) = \sum_{j=1}^n P_j(x),$$